

er indblandet i denne Sag, saaledes nemlig, som om det var Bestraabelser fra min Side, der havde medført, at Udvalgets Fleertalsforslag var kommet til at see ud saaledes, som det gjør. De Bemærkninger, som jeg nu har fremfat, maae være tilstrækkelige for at værne mig imod denne Beskyldning, men det er det Thing vil erindre, hvorledes Sagen foreligger fra anden Behandling. Dengang stemte det erede Thing en Bestemmelse ind, hvorefter det i Slutningen hedder, at af Commissionens Medlemmer vælges 1 — Formanden — af Amltsraadet for det Amt, hvortil Betrydelsen er helliggende, 2 af de nærmeste Communitets Bestyrelser og 2 af Parterne, nemlig 1 af Krigsministeriet og 1 af samtlige Erstatningsberettigede udenfor deres egen Midte. Det vil saaledes sees, at den Betragtning, der tasen med saa stor Styrke gjøres gjældende, nemlig at Krigsministeriet ikke i saadanne Sager kan betragtes som Part, men at det tværtimod indtager og bør indtage en upartist Stilling, at denne Betragtning er modfat den, som Thinget ved anden Behandling har gjort gjældende og lagt til Grund for sin Afstemning. Da jeg havde den Ære at blive Medlem af det Udvalg, der blev nedsat, saa antog jeg det for min Pligt at see at bære min Afkuelse saavidt muligt hen i den Retning, hvortil det erede Thing havde udtalt sig ved sin Afstemning ved anden Behandling, og da jeg ved mine Overvejelser maatte finde, at naamest at det hidtil Bestaaende ikke havde givet Anledning til nogen Ulempe, hvorfor jeg ogsaa i sin Tid havde troet at kunne stemme for den hævdede Krigsministers Forslag, saa havde Thinget dog Net i den Grundbetragtning, at Krigsministeriet i saadanne Tilfælde maatte betragtes som Part. Da jeg saaledes fandt, at Thinget havde Net i denne Grundbetragtning, saa bestræbte jeg mig i Udvalget for at yde mit Bidrag til, at denne Grundbetragtning kunde stee Elydest ved det Forslag, Udvalget fremkom med. Det vil saaledes sees, at det slet ikke er min personlige Ænke, men derimod kun Thingets Afstemning ved anden Behandling, som har været ledende for mig, og jeg behøver jo vel ikke at sige, at jeg i det Fleer-

tal, hvorom der er Tale, kun var Paa 4, og at det saaledes vistnok ikke var min Bidrydelse, som har bragt det dertil, at Fleertallet stullede sig om det Forslag, der er foreligger. Med Hensyn til de Indvendinger, der ere gjorte, skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at hvad det erede Midtredtal har anført om det Upraktiske i Forslaget, ikke har Meget paa sig. Naar det saaledes er blevet sagt, at det vilde være meget for lidt kun at have 3 Medlemmer, da endogjaaret Antal af 5 Medlemmer var nok til at overkomme den uendelige Mængde Forretninger, som denne Erstatningscommission havde at bestreede, saa skaaer dette i en besynderlig Modsetning til de Uttringe, man hører fra den hævdede Krigsministers Side om, hvor ubetydelige de Beløb vare, som der overhovedet var Tale om, hvor ubetydelige den hele Sag var, og jeg skal derfor bemærke, at naar man omtaler de mange Quadratkilometer, som Commissionen maa gennemløbe, saa vil det i saa Henseende komme ganske ud paa Et, enten man ansætter Commissionens Medlemmer til 5 eller 3, thi det er en Selvfølge, at da Commissionen skal røgte sit Kald forsvart, og der er jo ingen Tvivl om, at den, jo har gjort det, saa maae alle 5 Medlemmer indfinde sig paa Afsædet, eftersom det ikke er nogen Caraktionscommission, der møder der, naar kun eet af dens Medlemmer gaer derhen, og hagefter fortæller de andre Medlemmer, hvorledes det seer ud. Det er indlysende, at alle 5 Medlemmer maae indfinde sig paa ethvert Sted, der skal tages, der som de ellers ville opfylde deres Pligt i Commissionen. Der er altsaa ingen Tvivl om, og saaledes er det gaaet hidtil, at alle 5 Medlemmer maae indfinde sig paa det Sted, hvor Skaden er skeet, og høre den, og naar det er Tilfælde, saa er det vistnok ogsaa aldeles indlysende, at der ikke opnaaes nogen Resultat i Arbejdet for Commissionen derved, at Antallet af dens Medlemmer sættes til 5 istedetfor til 3. Dermed skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar det er Tilfælde, som er blevet bemærket af et eret Medlem, at min Stilling som Sagsfører og mine Erindringer fra Domstolene skulde føre til, at